

Sygn. akt II K 748/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant: Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze - Włodzimierza Leonczuka

po rozpoznaniu w dniach: 24.10.2013r. i 05.11.2013r.

s p r a w y : **M. B.**

syna M. i T. z domu K.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 marca 2013r. w P. woj. (...) prowadził po drodze publicznej samochód marki S. (...) o nr rej. (...) wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrocławiu sygn. akt V K 258/11 środkowi karnemu w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 60 miesięcy

tj. o czyn z art. 244 kk

I. oskarżonego **M. B.** uznaje za winnego tego, że: w dniu 18 marca 2013 r. w P. woj. (...) prowadził po drodze publicznej samochód marki S. (...) o nr rej. (...) wbrew orzeczonemu zakazom prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie sygn. akt II K 610/10 na okres 5 lat,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 79/11 na okres 2 lat,

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 05 maja 2011 r. w sprawie sygn. akt V K 258/11 na okres 5 lat,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 547/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie VI Ka 463/11 na okres 4 lat,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07 listopada 2012r. w sprawie sygn. akt II K 939/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 01 marca 2013r.. w sprawie VI Ka 16/13 na okres 7 lat

tj. występku z art. 244 k.k. i za to na mocy art. 244 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **M. B.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 180 złotych.

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego ujawniony w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. B. ma orzeczone zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym 5 wyrokami Sądów: wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie sygn. akt II K 610/10 na okres 5 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 79/11 na okres 2 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 05 maja 2011 r. w sprawie sygn. akt V K 258/11 na okres 5 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 547/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie VI Ka 463/11 na okres 4 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07 listopada 2012r. w sprawie sygn. akt II K 939/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 01 marca 2013r. w sprawie VI Ka 16/13 na okres 7 lat.

Mimo orzeczonych wyrokami zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, w dniu 18 marca 2013r. w P. oskarżony prowadził po drodze publicznej samochód marki S. (...) o nr rej. (...). Udał się on bowiem w tym dniu samochodem ze swego miejsca zamieszkania do warsztatu naprawczego po to, by zgłosić właścicielowi warsztatu naprawczego, że popsuł się jeden z samochodów w jego firmie kurierskiej i prosi o jego szybką naprawę. W drodze powrotnej z warsztatu do domu, na ulicy (...) w P., został zatrzymany przez Policję do kontroli drogowej.

Dowód : - wyjaśnienia oskarżonego k. 7v., k.62, k. 88-89,

- notatka urzędowa k. 1.

Uprzednio oskarżony był wielokrotnie karany sędownie. Wobec oskarżonego zapadło aż 15 wyroków skazujących przez Sądy polskie i za granicą. Za przestępstwo z art. 244 kk oskarżony był karany aż 8 – krotnie, dodatkowo oskarżony był wielokrotnie karany za przestępstwa z art. 178a § 1 kk i z art. 178a § 4 kk.

Dowód : - dane o karalności oskarżonego k. 11-14,

- odpisy wyroków i postanowień k. 21-35, k.49-52, k.54, k. 55, k. 57-58,

- informacja o pobytach i orzeczeniach k. 43-45.

Oskarżony M. B. ma 36 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony utrzymuje się z prowadzenia własnej działalności gospodarczej uzyskując z tego tytułu dochody na poziomie około 3 000 zł. miesięcznie.

Dowód : - dane osobowo – poznawcze oskarżonego k. 88,

- wywiad środowiskowy k. 92.

Oskarżony M. B. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu 18 marca 2013r. kierował samochodem, ponieważ zepsuł się samochód w jego firmie i pojechał do warsztatu naprawczego, by poprosić właściciela warsztatu o jego szybką naprawę. W drodze powrotnej został zatrzymany do kontroli drogowej. Oskarżony wyjaśnił także, że wiedział, że wobec niego zapadły prawomocnie wyroki zakazujące mu prowadzenia samochodu w ruchu lądowym. Wyjaśnił, że znał i zna treść wszystkich zapadłych wobec niego wyroków skazujących.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego M. B. zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Okoliczność, iż kierował on samochodem po drodze publicznej jest bezsporna podobnie, jak i to, że samochodem tym kierował wbrew zakazom orzeczonym wieloma wyrokami Sądów. Z pewnością wiarygodnymi są także twierdzenia, że znał on treść zapadłych wobec niego wyroków skazujących, co wynika niezbicie z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy o sygn. II

K 939/12 i akt postępowania odwoławczego w tej sprawie. Oskarżony był obecny przy ogłoszeniu wyroku w sprawie sygn. II K 939/12, a wyrokiem tym przywołano wszystkie wyroki wskazane w niniejszym wyroku.

W ocenie Sądu nie ma zatem żadnych wątpliwości, że oskarżony M. B. w dniu 18 marca 2013 r. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 244 kk. Kierując samochodem w ruchu lądowym, po drodze publicznej, miał świadomość tego, że czyni to wbrew sądowym zakazom.

Stopień społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego należy ocenić jako wysoki. Oskarżony złamał aż kilka zakazów o długim okresie obowiązywania. Ostatni wyrok orzekający zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych zapadł wobec oskarżonego w dniu 07 listopada 2012 r. i w dniu 01 marca 2013 r. Sąd Okręgowy rozpoznając apelację od tego wyroku utrzymał go w mocy. Wyrokiem tym orzeczono 7 - letni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przyczyna kierowania samochodem była błaha. Stawieństwo osobiste oskarżonego w warsztacie nie było konieczne, dotyczyło tylko prośby szybszej naprawy samochodu służbowego. Oskarżony mógł to załatwić później, mógł oskarżonego zawieźć do warsztatu choćby któryś z jego pracowników, czy też skontaktować się telefonicznie z właścicielem warsztatu. Tym samym nie był on absolutnie zmuszony sytuacją życiową czy osobistą do kierowania samochodem.

Umyślność działania oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony miał bowiem pełną świadomość, iż kieruje samochodem wbrew orzeczonym zakazom. Powód, dla którego zdecydował o jeździe samochodem daje podstawy by uznać, iż stopień winy oskarżonego jest wysoki. Opinia wydana przez biegłych sądowych psychiatrów i wnioski w niej zawarte, jednoznacznie wskazują na to, że oskarżony w chwili czynu był poczytalny, a jego poczytalność nie budzi wątpliwości. Brak jest przy tym podstaw do zakwestionowania treści opinii, która została wydana przez biegłych dysponujących wiedzą specjalistyczną i mających duże doświadczenie zawodowe, została wydana po uprzednim zbadaniu oskarżonego, jest logiczna i spójna, nie zawiera żadnych sprzeczności.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tak ukształtowana kara pozbawienia wolności odpowiada dyrektywom wymiaru kary, jest adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jak i stopnia jego winy. Sąd miał na względzie wymierzając karę, oprócz okoliczności wskazanych powyżej, dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Oskarżony był wcześniej 15 – krotnie karany przez Sądy polskie i zagraniczne. Za przestępstwo z art. 244 kk oskarżony był karany aż 8 – krotnie, dodatkowo oskarżony był wielokrotnie karany za przestępstwa z art. 178a § 1 kk i z art. 178a § 4 kk. Ostatni prawomocny wyrok skazujący oskarżonego za przestępstwo podobne, z art. 178a § 4 kk, zapadł w dniu 07 listopada 2012r., a uprawomocnił się w dniu 01 marca 2013r. Oskarżony czynu tego dopuścił się na kilkanaście dni po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy. To jednoznacznie dowodzi, iż oskarżony w sposób rażący lekceważył orzeczenia Sądów. Wniosek taki należy wyprowadzić także i z tego, że oskarżony naruszył wiele sądowych zakazów. Taka postawa oskarżonego w sposób kategoryczny wyklucza uznanie, iż po stronie oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna. Kara tak orzeczona nie spełni celów kary, a orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie daje żadnej gwarancji, że oskarżony ponownie nie popadnie w konflikt z prawem. Uprzednio orzekane bowiem kary wolnościowe takiego rezultatu nie odniosły, podobnie jak odbywanie przez oskarżonego kary pozbawienia wolności w ramach dozoru elektronicznego. Skazany przebywał też w zakładzie karnym, gdzie odbywał kary pozbawienia wolności. To także nie było dostatecznym hamulcem do tego, by nie popełnić przestępstwa. Przestroga dla oskarżonego nie była także orzeczona wyrokiem z dnia 07 listopada 2012r. utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 01 marca 2013r. kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Te okoliczności zdecydowały także o tym, by karę tę orzec bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oskarżony winien przejść proces resocjalizacji w warunkach więziennych, skoro orzekane uprzednio kary wolnościowe oraz kary pozbawienia wolności nie wdrożyły go do przestrzegania porządku prawnego, nadal łamie on orzeczone przez Sąd zakazy, nie respektuje orzeczeń Sądów, kary te nie spowodowały żadnej zmiany w zachowaniu oskarżonego. Kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w świetle dotychczasowego trybu życia oskarżonego, nie zapobiegnie popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa. Zdaniem Sądu, w tych okolicznościach, jedynie kara bezwzględna pozbawienia wolności jest w stanie spełnić cele kary.

Oskarżony uzyskuje stałe dochody z prowadzonej działalności gospodarczej, nie ma nikogo na utrzymaniu, tym samym z pewnością jest w stanie ponieść w całości koszty sądowe, do czego obliguje treść art. 627 kpk. Sąd wymierzył przy tym oskarżonemu opłatę w wysokości 180 zł. od wymierzonej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych.